

Székely Közélet

Politikai, közgazdasági és társadalmi ujság

Előfizetési árak:

Egész évre 180 L., fél évre 90 L., negyedévre 45 L.
Egyes szám ára 4 L.

Felelős szerkesztő:

TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14 szám.
Telefonszám: 34.
Megjelenik minden vasárnap.

Ne játszanak a néppel!

A Réti-féle iv aláírói közül többen nyilatkozatot tettek, hogy azt sem tudják, mit irtak alá. Bátran megállapíthatjuk, hogy kevés kivétellel áll ez a legtöbb aláíróra nézve. Ha egyéb bizonyíték nem volna erre, az magában is elegendő, hogy az iver román nyelven voltak szövegezve, azt pedig a falu lakossága nem érti. De hogyan érthette volna meg még magyar nyelven is azt a kétértelmű szöveget, melyet maga a parasztpárt is többféleképpen magyaráz. Ime a politikai huncutságokban járattan népet felhasználó egy önérdékű vállalkozáshoz s most visszavonják a nyilatkozatokat, melyeket a falusi választópolgárokkal irattak alá. Ha igaz, hogy ezek a választópolgárok tudták, hogy aláírásuk által népkérvényt intéznek a képviselőházhoz: feltehető a kérdés, hogy kinek van joga és hatalma ezt a kérvényt most visszavonni és bizalmas értekezleten kimondani, hogy az egymással versenyző politikai urak között csak — nézeteltérés volt? Az ilyen nézeteltérések a jóhiszemű nép felhasználása nélkül kellene elintézni, mert aki a néperőben bizva akar a maga részére sikereket elérni, annak tudnia kell, hogy ezzel az erővel játszani nem szabad.

Az iver aláírásával azt akarták bizonyítani, hogy a nép meggyőződött, hogy a román nemzeti parasztpárt, s legközelebb annak helyi képviselője, semmit sem tett a népet. Most az aláírt kérvény visszavonásával azt bizonyítják, hogy félrevezették a népet. S ebben az egész játékban csak annyi igaz, hogy a nép valóban elégedetlen s hogy erre valóban meg van minden oka. De azt nem akarják beismerni, hogy maga a kormányzó párt, az ő ugynevezett »gazda«-pártjuk, nem siet megoldani e nép igazi bajait, s a néphez való hűség helyett cinikus hűtlenséggel a magyarpárt képviselőit teszik felelőssé ezekért a bajokért s az általuk nem is kívánt kisebbségi jogokért. A magyar nyelvhasználatért, a komoly iskolasegélyért, s általában a polgári egyenjoguságért — »felfogásbeli különbség«-nélkül — egyikük sem száll sikra, de a magyarság képviselőit, akik kisszámú csapatokkal emberfeletti küzdelmet folytattak az ő négyszázfőnyi többségük ellenében, — gunyos szavakkal illetik, szemteleneknek nevezik, a nyelvi nehézséggel is szembeszálló lelkes elszántságukkal kikacagják — ahelyett, hogy a síró nemzetet ők maguk lélekből segíteni akarnának.

Ebből a kétszínű játékból végre minden gondolkodó embernek meg kell állapítania, hogy ezeknek a kalandor vállalkozásoknak csak egy politikai végcélja van: a magyarságot a gazdasági tönkretétel után erkölcsileg is tönkretenni, egymással és vezetőivel összeveszteni s így az egység megbontásával jogainak kivívására képtelenné tenni.

Komoly figyelmeztetéssel intjük magyar testvéreinket, hogy kisebbségi sorsunk tizenegyedik esztendejében végre tanulják meg, hogy az ilyen titokzatosan körülhordozott iverket ne írják alá, mert a népakarat szavát nem ilyen módon kell hangoztatni, hanem a maga méltóságának megfelelően csak ott és akkor, ahol és amikor annak tiszta csengését erkölcsstelen kufarkodással meghamisítani nem lehet. Bizák ezt a drága kincset, nemzeti jogaink egyedüli biztosítékát, természetes vezetőikre s ne alázzák meg őket is magukat is azzal, hogy a nemzeti lélekből kiszakadt renegátokat tegyenek pótolhatatlan értékek őrgazdájává.

Katonai sorozás zenezóval és zászlókkal.

... Csapj fel öcsém, csapj fel hát, csapj fel katonának ...

A farkaslaki előjáróság a csendőrséggel karöltve olyan sorozást rendezett a farkaslaki körhöz tartozó sorköteles ifjak részére, ami valósággal a régi módi toborzásra emlékeztette a szemlélőt, mintha nem is kényszer-sorozásról, hanem önkéntes hadbavonulásról lett volna csak szó. De mégsem jó a hasonlat, mert míg a toborzó öreg katonák annak idején kaláccsal és kulaccsal kínálgatták a katonának vágyó ifjakat: addig Farkaslakán csak puskatus és poflé volt a konvenció. ...

De lássuk az esetet.

Farkaslaka, Szentlélek, Malomfalva és Bogárfalva ifjait összegyűjtötték a szentléleki község háza előtt, hogy tömegesen vonuljanak fel Beihlenfalvára a sorozásra. Ez még nem lett volna elítélendő intézkedés, mert hiszen a rend és az összetartás — különösen a katonai sorsban, helyénvaló és dicsérendő. Azonban azt is tudtára adták az ifjaknak, hogy mindegyikük 100 leut köteles fizetni a farkaslaki rezesbanda költségeire, amely a felvonulást zenezóval fogja kísélni. Ez az intézkedés az ifjak nagy részének már nem tetszett, sajnálták a 100 leut s egyikük, ifj. Györgydeák Ferenc kijelentette, hogy ők ilyen drága világban nem költenek zenezóra, mert nem mulatni mennek, hanem törvényes kötelesség teljesítésére. Erre a csendőrmester puskatussal fenyegette meg Györgydeákot, aki betegségére is hivatkozva, kijelentette, hogy az előjáróság által előállított szekéren fog a sorozásra menni. Györgydeák bátyja védelmére kelt öccsének s miközben ő a csendőrral vitázott, beteg öccsét, akinek sérvése van, Longera jegyző a rend kedvéért pofonította. Az idősebb Györgydeákot pedig meg akarta köztöztetni, mert ez — amint a jegyző mondotta — meg van örülve.

Végre nagy fenyegetések között és nagy pénzbüntetések és három évi katonáskodás kilátásba helyezése mellett megindult a diszes menet, két zászlóval és sok zenezóval.

Akik a román nemzeti lobogók alatt felvonuló székely ifjakat látták, el nem tudták képzelni, hogy miért e nagy nemzeti lelkesedés? Nem tudták, hogy a farkaslaki csendőrmester és előjáróság rendezte azt, akik, úgy látszik, ilyen módon akartak maguknak különleges érdemeket szerezni.

Az Országos Magyar Párt parlamenti csoportjának bukaresti irodája új helyiségbe költözött. Az iroda új címe: București 2, Strada Transilvaniei No. 6. Et. II.

Kiszúrták a szemét

a magyarságnak nyolcmillió lej iskolasegéllyel. Nyolcmillió lej nagy összeg a relativitás elmélete szerint — egy néhány magánembernek, de ugyanezen elmélet szerint nagyon kevés a halódó magyar iskoláknak. Egy csepp — a szegénység és nélkülözés tengereiben. Valami — de nem minden. Tehát semmi. Milliárdokra megy az ellopott összegek száma; milliókat áldoznak egy cseh lap megfizetésére, hogy szépen írjon az országról; milliárdokra megy az elvett vagyonok értéke — s végül tíz évi hasztalan küzdelem után, amikor iskoláink egy részét már be kellett zárunk, amikor a lerongyolt magyarság többet már nem tud áldozni, beledobnak rég levett kalapunkba egy könyöradományt, ami a magyar kultúra országos közkincséhez képest csak koldusalamizsnának tekinthető.

Igazán, egy nemzetnek az ösz-

szertartó hite kell ahhoz, hogy ezt csak — előlegnek tekintsük. A koldusnak kötelessége mindent megköszönni. Köszönjük.

Felfogásbeli különbség.

Ezt a cifra nevet adja a román nemzeti parasztpárt által kiadott hivatalos közlés annak az aknamunkának, melyet a Réti-Reichert-féle érdektársaság a párt elnöke, dr. Solomon ellen indított meg s amelyet mi ez-uttal is csak aknamunkának tudunk bélyegezni. Réti-Reichert is ezzel a cifra névvel igyekszik mosakodni lapjában s csak a mi részünkről való »próbálkozásnak« nevezni azt a komoly bírálatot, amelyben pedig kétségtelenül a közvélemény is osztozik. Álljon itt maga, a képviselőház elnökéhez címzett kérvényszöveg magyar fordításban, amelyet — román eredetiben — több példányban köröztek a megyében:

Elnök ur!

Alulírott, Bogárfalva községbeli, Kobárfalva választókerületi, udvarhelymegyei választópolgárok, 1. tekintve, hogy a Nemzeti Párt választottja: dr. Solomon Virgil által adott ígéretből semmi be nem val-

Küzdelem a magyarság jogaiért.

Ez a hét a magyarpárti képviselők koncentrált támadásának jegyében folyt le. Valóságos ostromot intéztek szenátoraink és képviselőink a kormány ellen kisebbségi jogaink kivívása érdekében.

A képviselőházban László Dezső csiki képviselő szólt fel hatalmas beszédben az elkobzott csiki magánjavak visszaadása érdekében. Kimutatta, hogy a volt székely határhozred tulajdonát képező és »csiki magánjavak« néven ismert vagyon a következő javakból állott:

Erdőségekben 54,515 hold, legelő, rét, szántó és belső telkekben 8014 holdból, összesen 62,529 holdból, amely területen létesítve volt: Csikszeredában egy emeletes kőház melléképületekkel, polgári leányiskola és internátus céljaira; Csikszeredában egy vígadó épület, színház és bálteremmel; Csikszeredában egy kaszárnya, amelyet az impérium átadása előtt a magyar állam bérelt a tulajdonosoktól; Csikszeredában egy két emeletes és földszintes bérház; Csikszeredában egy árva és egy szeretetotthon, amely 90 árva ingyenes ellátására volt berendezve; Borszék fürdőn egy 22 szobás villa teljes berendezéssel, mely a vagyonhoz jogosult szegénysorsú betegek részére volt építve; Tölgyesen és a birtok több helyén gazdatisztek és tisztviselők részére lakások és erdőri lakások; ingóságokban egy kisegítő takarékpénztár összes felszerelésével és kihelyezett vagyonával; az összes javak igazgatásához szükséges mindennemű ingósági felszerelés, ugymint irodai butorok, tűzmentes szekrények, irattárak, gazdasági felszerelések, állatállomány, kocsik, szekerek stb.

Ezt a tömördek vagyont, mely Csikmegye kulturális és gazdasági életének az alapját képezte, az agrár-eljárás során a legfelsőbb agrár-bizottság egyszerűen elkobozta és román kezekbe juttatta. Egy ugynevezett »gazdapárti« képviselő tiltakozni próbált az »elkobzás« szó ellen, mert az csak »kisajátítás« volt, de László Dezső kijelentette, hogy takarékpénztárakat, gazdasági felszereléseket, állatállományt s egyéb ingóságokat kisajátítani nem lehet, csak erőszakkal elkobozni. Kijelentette, hogy miután már évek óta

hiába küzd a magyar párt e javak visszaadásáért, tovább már nem tudnak várni s kérte a kormányt, hogy szüntesse be az erdők jogtalan tarolását és adja vissza a székelyek vagyonát a székelyeknek.

Gyárfás Elemér szenátor az erdélyi hadirokkantak sorsa miatt, Hegedüs Nándor pedig a magyar nyelvhasználat érdekében emelt szót, követelve, hogy a közigazgatási eljárásban engedjék meg a magyar nyelven való szóbeli és írásbeli eljárást. Felhozta, hogy még a marhaleveleket is csak románul állítják ki. Kimutatta, hogy a liberálisok által alkotott közigazgatási törvény jobb volt, mint a jelenlegi kormány új törvényjavaslata, mert abban a 398-ik paragrafus legalább módosított arra, hogy a legfelsőbb közigazgatási tanács a szükséghez képest megengedje a magyar nyelvhasználatot, de a Maniu-kormány törvényjavaslata még ezt az engedményt is elsikkasztotta. Ezért a kormány magatartását kétszínű politikának bélyegezte meg.

Végül a szenátusban Sándor József sürgette a kisebbségi iskolák államsegélyének kiutalását. Arra utalt, hogy ezelőtt 32 esztendővel a magyar kormány megengedte a brassói román nőegyletnek, hogy ipariskolát létesítsen, a román kormány pedig irgalom és kegyelem nélkül beszüntette a kolozsvári magyar női ipariskolát. Tehát segély helyett még meglévő iskoláinkat is bezáratták.

Itt említjük még meg, hogy Hegedüs Nándor képviselő és Sebesi János szenátor közbenjártak a tisztviselők nyugdíja érdekében dr. Boila Romulusnál, a szenátus alelnökénél, aki az alapos megbeszélés végén a következő kijelentéseket tette nekik: »Felhatalmazom Önöket, hívják fel az érdekelteket nyugdíjasokat arra, hogy válasszák meg kiküldötteiket, akiket azután annak az anketának keretében óhajtok meghallgatni, amelyet Kolozsváron a nyugdíjkérdés részletes megvitatására óhajtok megtartani. Ez az anketát hivatva lesz arra, hogy új alapokra fektesse a nyugdíjügyek kezelését.«

tatott, habár azokat az utolsó évek választásai alatt tette és az 1928 évi választások alkalmával megismételte és jöhet csak kizárólagosan törvényes dolgot kértünk; 2. tekintve, hogy a parlamentben érdekeink véde nemcsak, mert választott képviselőnk bizonytalan időre eltávozott az országból és ha itthon van is, ismeretlen helyen tartózkodik. A Magyar Párt képviselői pedig sohasem voltak képesek és nem is tördtek a megye bajainak orvoslására, hanem csak személyes anyagi érdekekért küzdtek; 3. tekintve, hogy — teljesen elhanyagolva, különösen attól, akit, mint a Nemzeti Párt jelöltjét három ízben is követünk — sorsunk jobbrafordulását nem remélhetjük, sőt csak rosszabb kilátásaink lehetnek, úgy hogy ma már a Magyar Párt elszédített emberei is kigunyolnak; 4. tekintve, hogy nem is ismerjük azt, aki a mi szavazatunk folytán lett képviselő, dr. Solomon Virgilt — és ő sem ismer minket, mivel nem látott sem a választások előtt, sem azután, nem érezheti és nem értheti meg fájdalmainkat: kérjük: a) dr. Solomon Virgilt képviselő lemondását, mivel méltatlanná lett bizalmunkra és a párté, amelynek jelében mi reá szavaztunk és b) képviselővé kikiáltását dr. Réty Imrénnek, mint a Nemzeti Gazda-Párti lista 2. jelöltjének, aki már bebizonyította, hogy akar és tud a megye általános érdekében önzetlenül dolgozni a választásoknál adott programjában és annak megvalósításáért, aki-ben bízunk és bízunk.

Aki olvasni tud, láthatja, hogy ez az irás a leghatározottabb vádakat tartalmazza dr. Solomon ellen, melyek kétségtelenül az ő megbuktatására irányulnak. Ez volt a nemzeti parasztpárt itthon maradt vezetőinek a felfogása addig, amíg Solomon haza nem érkezett. Elhisszük, hogy Solomonnak más a felfogása s ennyiben csakugyan lehet »felfogásbeli különbség«-ről beszélni. El lehet képzelni, hogy ezen különböző »felfogások« egyöntetűvé tétele a parasztpárt hazaérkezett vezérének — aki mint a macska toppant be az igen cincogó egerek közé — nem került nagy megerőltetésébe. Ő Rétyi és maga között egy-szerűen meghozta a legbölcsebb — *solomoni ítéletet.*

Néhány szó a baromfitenyésztésről.

Ma, midőn olvasóközönségünk közérdeklődését inkább az alapvetőfontosságú bel- és külpolitikai kérdések kötik le, talán merészség is tőlem, hogy soraimmal az állattenyésztés egy kicsinynek látszó, de hasznos és jövedelmező ágára, a baromfitenyésztésre óhajtom a háziállattenyésztést kedvelő közönség figyelmét felhívni.

A legfontosabb és legidősebb kérdések egyike vármegyénk állattenyésztésének fejlesztése. Szarvasmarhatenyésztésünk az utóbbi években, a gazdaközönség részéről mutatkozó tenyésztési kedv folytán elég szép és örvendetes haladást mutat, amelyhez a vármegyei gazdasági egyesületnek sűrűn tartott szakelőadásai és gazdasági kiállításai, a vármegyei állattenyésztési bizottság által rendezett tenyészállat-kiállítások, az apaállatok célszerű és szakszerű kiválasztása és az ujabban vérfrissítés céljából importált apaállatok szintén nagyban hozzájárultak, aminek jó eredményét főleg a tej, és tejtermékek nagyobb mértékben való feldolgozásában és jó értékesítésében látjuk.

Boldogulásunknak — bel- és külpolitikai téren egyaránt — gazdasági feltételei is vannak, amelyeket nem szabad harmadrendűeknek tekintenünk, ezekkel nem lehet elég idejében és elég alaposan foglalkoznunk. A gazdasági kérdések sorában nem elég mindig csak a valuta orvoslását, az állami háztartás egyensúlyát és más nagyméretű, általános problémákat emlegetni, hanem kellő figyelmet kell fordítanunk azokra a kérdésekre is, amelyek a valuta javítását, az adózóképesség fokozását stb. általában lehetővé teszik.

Egyik ilyen fontos, megoldásra váró (valuta-javító) kérdés volna vármegyénkben is az ok- és szakszerű baromfitenyésztés felkarolása. Sajnos, megyénkben még csak nagyon kevesen ismerik ezen jövedelmező állattenyésztési ágazatot. Azt hiszem, nem lehet közönbös egy gazdára vagy gazdaszanyra, ha egyidőben ugyanazzal a gondos fáradsággal, ugyanazon takarmányozási feltételekkel, céltudatos, okos irányítás, helyes anyagkiválasztás mellett egy jobb, nemesebb, korábban fejlődő, több és súlyosabb tojást termelő, nagyobb és izlete-

sebb hussal rendelkező fajbaromfitenyésztés.

Midőn most egy kis terepszemlért tartunk csak a szomszédos megyékben is és azt látjuk, hogy ott már évtizedek óta szakszerű egyesületek vezetése mellett felkarolták a fajbaromfitenyésztést, amely igen szép jövedelmet, sőt megélhetési forrást biztosít még a legszegényebb embernek is, akkor nekünk nem szabad meglátrálnunk, hanem igenis egy kakasléppel előre kell haladnunk és szakítanunk kell a régi elavult baromfitartással. Át kell térnünk egy okszerűbb és jövedelmezőbb módszerre, melynek szakszerű irányítását egy »vármegyei kisállattenyésztő egyesület« megalakulásában látnám megvalósíthatónak. Természetes, hogy minden kezdet nehéz, de bízva a vármegyénkben élő sok értelmes és öntudatos kisállattenyésztőkben, akik megértik e kérdés messzeható jelentőségét, megvan minden reményem arra, hogy nemsokára áthidalhatjuk a kezdet nehézségeit és követhetjük szomszédaink nemes példáját és tömegesen fogunk gyülekezni a fentnevezett egyesület megszervezéséhez.

A kezdeményezési jog kétségkívül a vármegyei gazdasági egyesületet illeti. Hívja össze az alakuló értekezletet, szakszerű tanácsaimmal pedig szíves készséggel állok mindenkor rendelkezésére.

Lootz Frigyes dr.

Nem kell kétszer katonáskodni.

A Magyar Párt helybeli népirodáján többen panaszolták, hogy a katonai hatóságok újabb katonai szolgálatra vonultatják be azokat az idős férfiakat, akik az osztrák-magyar hadseregben már eleget tettek katonai kötelezettségüknek, végig szenvedték a világháborút, hazakerültek és családot alapítva a békés polgári életnek akarták szentelni hátralevő napjaikat. A népiroda a magyar parlamenti csoporthoz terjesztette fel a panaszokat, aminek következtében Laár Ferenc képviselő felszólalására és több magyarpárti képviselő közbenjárására folytán a hadügyminiszter most kedvező megoldásra juttatta ezt a kérdést. Tudnivaló, hogy még február 15-én rendeletet adott ki a miniszter, hogy aki katonai könyvvel tudja igazolni az osztrák-magyar hadseregben teljesített katonai szolgálatát, annak nem kell újra katonáskodnia. A hadügyminiszter újabb kijelentése szerint azonban azoknak a szolgálatát is elismerik, akik nem tudják felmutatni katonai könyvüket, amelyet nagyon sokan elvesztettek, hanem bármilyen katonai okmánnyal bizonyítják a szolgálatot, sőt ennek hiányában még a születési bizonyítvány is elegendő, mellyel igazolni lehet, hogy az illető már túl van a jelentkezési kötelezettségen.

Örömmel üdvözljük ezt az emberséges intézkedést, mely sok magyar családban törli le a szomorúság könyveit. A magyar családok öröme nem zavarja meg a Réty-Reichert — Barbat-Bárbat »Székelyföldi hetilap«-jának vezércikke, mely afeletti bánatában, hogy a magyar képviselők felszólalása mégis csak tudott valami örömet szerezni a magyarságnak, — ezt a sikeres közbenjárást egyszerűen »nagyképűsködésnek« nevezi. Lehet, hogy nekik csak az, de a hazatérő öreg katonák az édes otthon fogják ennek köszönni.

Egy volt prefectus felcsapott csempésznek. Nem kisebb emberről van szó, mint *Ardelean Jusztin* volt biharmegyei prefectusról, aki egy nagyváradi asszonnyal összejárta 20 kilónyi selyemszövetet akart vám nélkül becsempészni a határon. A csempészett árut részben a kofferekben, részben a vasúti kocsi ülése alá rejtették el, de a vámvizsgáló tisztviselők Biharpuspökínél rajtafogták a tetteseket, a csempészett árut elkobozták és 480.000 lej pénzbüntetést róttak ki a tettenért uraságokra. Ezenkívül a bünvádi eljárás is megindul ellenük. Elég szegény a nagyvilág előtt, hogy olyan hatalmas nagy urak, mint a volt nagyváradi prefectus, ilyen bűncselekményekre adják a fejüket.

A rádióknak,

korunk e nagyszerű és csodás találmányának az irodalom és művészetek népszerűsítése terén már is nagy érdemei vannak. Ennek a révén irodalmi, szín- és zene-művészeti nagyjaink élete és műveiknek gyöngyei lassanként nemcsak a városi, de a falusi közönség előtt is ismeretesek lesznek. Ma már ott tartunk, hogy a rádió hallgatói előtt valóságos lelki gyönyörűségzsámba mennek azok a könnyed irodalmi délutánok és esté-lyek, amelyeket ez a gyönyörű találmány hallgatóinak közvetít. Az író, vagy zeneszerző életének rövid, hangulatos ismertetése s műveik egy-egy szép részletének kiváló művészek által való előadása nemcsak lelkebe vésődik minden hallgatónak, de egyben soha el nem mosódó miniatűr-képet is nyer mindenki az illető íróról és működéséről. Azonban az ilyen irodalmi előadások közvetítésének minden nagyszerűsége mellett van egy hiánya, van egy fogyatéksége — amit a fantáziának kell pótolnia — s ez az, hogy az előadók és arcjátékukat, ami szintén nem egyszer igen sokat kifejez, nem láthatjuk.

Tehát bármennyire szép, bármennyire is lebilincselő egy-egy rádió közvetítette előadás, még sem ér fel az olyan előadásokkal, amelyeknek szereplő személyeit magunk előtt is láthatjuk. Természetesen, az ilyen előadások is csak akkor igazán értékesek, ha az egyes számokat hozzáértő, kiváló erők látják el.

Egy ilyen értékes, igazán sikeresnek, tanulságosnak és élvezetesnek ígérkező irodalmi délutánra van kilátásunk, amelyet a helyi népszövetségi tagozat rendez a jövő vasárnap, április 28-án délután 5 órakor a főgimnázium tornatermében kiváló szereplők közreműködésével. Rákosi Jenő írói működését fogják méltatni, műveiből való szemelvények bemutatásával kapcsolatban. A könnyed stílusú ismertetést Biró Lajos tartja, a szemelvényeket pedig olyan kiváló erők mutatják be, mint Forró Gézané, Kabdebó Annus, Nagy Pálma, Gyárfás Lajos és Kerestély Gyula.

Az irodalmi délután teljes műsora különben a következő:

1. Népének. 2. Rákosi Jenő írói pályája. Ismerteti: Biró Lajos. 3. Rákosi Jenő: Endre és Johanna c. tragédiája V. felv. 3. szín. Előadja: Gyárfás Lajos (Endre), Kabdebó Annus (Johanna). 4. Planquette—Rákosi: Henry tengerészkapitány dala A kornevilli harangok című dalműből. Éneklő: Kerestély Gyula, zongorán kíséri: Nagy Pálma. 5. A Titanic. Rákosi Jenő cikke. Interpretálja: Forró Gézané. 6. Zenezám. Előadja a Leányegylet zenekara.

A jövő vasárnap, ápr. 28-án délutáni testi szórakozásunkra szánt időből szakítsunk ki egy órát és szenteljünk a legnemesebb esztétikai élvezetnek, kegyelettel áldozván nagy írónk emlékének. A Rákosi-irodalmi ünnepen legyünk ott a főgimnáziumban mindnyájan! Az ünnepély kezdete délután 5 órakor, belépő díj tet-szés szerint.

Gazdasági kérdések.

Az Udvarhelyvármegyei Gazdasági Egyesület vezetősége nagy gondal és fáradsággal összeállította az egyesület kebelében életbe léptetendő kölcsönös állatbiztosítás alapszabályait. Ennek az intézménynek a felállításánál a vezetőséget az a gondolat vezérelte, hogy a gazdák együttesen segítségére sietnek a kárvalott gazdának s így az összetartozandóság érzése is inkább kifejlődik az emberekben. »Ma neked, holnap nekem.« Ennek a gondolatnak kellene kifejlődni a gazdákban, azonban, sajnos, amit mindenki óhajtott, amíg az csak gondolat és terv volt, most amikor testet öltött és igazán áldásos működését megkezdhetné, attól ma mindenki fázik.

Az idegenkedésnek az oka ujalog csak az, hogy népünk még az ő igen fontos érdekét sem veszi figyelembe akkor, amikor anyagi áldozathozatalról van szó, de amikor megtörtént a kár egyeseknél, akkor szánja-bánja tartó-

zkodását. Községeink vezető embereit kell felkérni ezuton is, hogy ezt az igazán szociális intézményt földmivelő népünkkel megkedveltessék, hogy végre megindulhasson ez irányban is az alkotó munka.

Az Udvarhelyvármegyei Gazdasági Egyesület kitűzött céljának megfelelően nagy erőfeszítéseket tesz a vármegye gazdanépének anyagi és erkölcsi megszilárdítása érdekében. A vezetőség fáradságot nem kímélve, a sűrű egymásután tartott és tartandó gazdanapokon döngeti a gazdatársadalom elmaradottságának ércskapuit. A gazdasívekhez akar férközni, közös munkára hív föl mindenkit, hogy egy boldogabb gazdasági élet fundamentuma legyen nagy fáradságának gyümölcse.

Amíg egyfelől igazi örömmel álapíthatjuk meg azt, hogy a fáradhatatlan tevékenységnek itt-ott már látható eredményei vannak, másfelől nem haladhatunk el minden szó nélkül amellet az átkos közöny mellett, ami több községben észlelhető. Minő álmokor tarthatja e helyeken a lelket még most is hatalmában?

Gondolkodva az egyes községekben látható közöny felett, azt kell feltételeznünk, hogy ezek teljesen nélkülözik a vezető férfiakat, s nincs a községben egyetlen egy férfi, akinek lelkületét áthatná az a magasstos gondolat, hogy az általános nyomoruság tizenkettedik órájában ki kell már lépni a megszokott kényelemszeretet és lomhaság vackából és a köz javát szolgáló munkából részt kell kérni és részt kell követelni.

Még nem jött el az ideje annak, hogy a család és egyben a megdöbbenés hangján említsük föl azon községeinket, ahol lelkes vezetők hiányában szerteszed a nyáj, de fajunk iránti kötelességünk számonkérni majd minden oly községünk vezetőitől tartózkodásukat, amely község nem akar, vagy nem tud bekapcsolódni a gazdasági újjászületés nagy munkájába.

Legyen e néhány szó intelem, de egyben komoly figyelmeztetés is azokhoz, akik nem értik meg még ma sem azt, hogy népünk érdekében fáradozni szent kötelesség!

Gazdanépünk anyagi terheinek megkönnyítését idézné elő a többtermelés is. A Gazdasági Egyesület igyekszik megértetni gazdanépünkkel, hogy jobb gazdasági eszközök használata mellett feltétlenül jobb termés várható. E célból lépett érintkezésbe az egylet oly cégekkel, amelyek részletfizetésre is adnak gazdasági eszközöket gazdáinknak. Célja a vetőgépek megkedveltetése is a gazdaközönséggel. A vetőgépek, amellet, hogy sokkal tökéletesebb munkát végeznek, mint a kézi vetés, még takarékosagra is megtanítanak. Egy hold föld bevetésénél népünk rendszeren 8 véka (160 kgr.) buza vetőmagot használ föl, holott vetőgép által egy hold földet 6—6½ véka vetőmaggal be lehetne vetni. A magmegtakarítást, úgy véljük, nem megvetendő.

Azt mondhatnák sokan, hogy jó a vetőgép, de nem vagyunk ahöz szokva és nincs is rá pénzünk. Ahoz kell szokni, ami jó, ami előnyös. Ami pedig a vetőgép beszerzését illeti, az a gazdának nem is kerül áldozatába. Beszéljünk például. Egy községben összegyűlt annyi gazda egy társaságba, a mennyi őszi és tavaszi vetés alkalmával 100 hold földet vet be búzával, árpával, zabbal. Ez a társaság tavasszal vásárol közös szavatossággal mellet egy, mondjuk, 12 soros vetőgépet, oly feltétel mellett, hogy a vételárát a jövő új évkor fizetik ki. Minden gazda, aki a társaságnak tagja, köteles holdanként a géppel való vetés folytán megmaradó 1½—2 véka vetőmagot egy közös magtárba beszolgáltatni. 100 hold vetés után karácsonyra 150—200 véka gabona jön össze, amelyet értékesítve, vagy teljesen, vagy nagy részben ki van fizetve a vetőgép. Ezén eljárást folytatva, 4—5 év alatt elérhető az, hogy a 100 holdas érdekeltiségnek minden anyagi áldozat nélkül 3—4 vetőgépe lehet, amellyel a gazdák, egymásra nem várakozva, a kívánt időben végezhetik el magvetéseiket. Még kell próbálni! Azt mondják, az aszott avaron nem szökik zöldbe a gyenge fűszál, az elátkozott helyet a madár is messzi elkerüli. A mi gazdasági életünk egy aszott mezőhöz hasonlít, ahol a

reménység zöldre nem gyönyörködött a szemlélt, s faji tulajdonságunk legnagyobb átká, a közöny nem engedi azt, hogy lelkünkben a reménység madarai szárnyra röppenjenek.

Kezdjük meg már végre a teremtő munkát, hogy megmutathassuk azt, hogy mi gondolkodó emberként akarunk e földön élni, amely kedves nekünk, mert a miénk s amely drága nekünk, mert apáink sirja domborult rajta!

Varró Elek.

Hozzászólás.

Kritika a kritikáról.

Egészen természetesnek tartjuk, hogy vidéki városok helyi lapjai a helybeli műkedvelői előadásokról hírt adva, hemzsegnek a sok dicséret szótól. Az előadás a vidéki átlagot mindig sokszorososan felülmúlja s a kritikus ilyen kolosszális kultúrtejesítmény láttára kiejti kezéből a pennát; nem talál mértéket, mellyel az előadás elsörfanguságát kifejezze, nem talál szavakat, melyekbe a közönség mélyesége és fejletetlenségét benyomáshozza, ezért teli torokkal osztogatja a szuperlatívuszokig fokozott jelzőket. A bonviván szörnyen előkelő, a naiva rettenetesen bájos, a szubrett borzasztóan temperamentumos, a komikus észbontóan vicces, akinek csak megjelenése és egy arcintorítása harsogó nevetésben gömbölyödött arcu, oldalát szorongató tömeggé tette a nézőtér közönségét, a ragyogó toaletteket szájtáta bámulta a tömeg, a briliáns táncszámokat tapsorkánok ujrátatták, a zenekar ehez hasonló teljesítményt még nem produkált, a rendező munkája — de az eredmény is — emberfeletti volt stb. Egészen természetesnek tartjuk az ilyen vidéki kritikát, mert már megszoktuk. De ha azt a kérdést teszem fel, vajjon helyes-e az ilyen bírálat, gondolom, hogy a felelet igen sok ember részéről negatív volna. El kell ismerni, hogy világvárosi mértéket nem lehet alkalmazni vidéki előadások megítélésénél; hivatásos művészekről mást várunk, mint műkedvelőkről, akiknél méltányolni kell a munkatöbbletszámba ment betanulást és próbákra fordított fáradtságot, dicsérni kell a lelkesedést, elismeréssel ápolni kell a jobbra törekvést és tettekeszséget.

Azonban a dicshimnuszokat habzó kritikák elsekélyesítik a műkedvelő életet. Kitermel néhány önmagával tökéletesen megelégedett s ezért fejlődésképtelen művésztörzst, néhány helyi érdekű nagyságot, akinél azonban igen hiányos az önkritika s beleéli magát abba az önámító gondolatba, hogy neki a színpadon minden szabad, mert minden jól áll. Kacsaringósan káromkodhatik, hegyeset köphet, meztelenre vetkőzhetik, malackodhatik — a kritika harsónázik, a közönség hódol. Az egészséges kritika sima tükör, mely a valóságot visszamutatja. A kritikusnak legyen simogató keze, hibákat elnéző, melegen, bátorítón tekintő szeme, de legyen látó, lényeges hibákat észrevező szeme s legyen bátorsága őszintén feltárni az igazságot. Nincs értelme mindent becsülni, mindennek a szennyesítését teregetni, de annál kevésbé okos dolog a világosan tapasztalható kinövészeket kendőzni, mindenre igent mondani, csak azért, mert a »mi« szereplőink adják elő, mert modern, mert »jótékony célra megy.« Feltétlenül szükséges, hogy az ürességet, a malackodást a maga nevével nevezzük meg akkor is, ha a művészet szép nevével ruházza fel magát. Visszaél a művészet jelentésével, aki a szennyes és szemérmetlen szellemeskedést, vagy a nuditást művészetnek mondja. A mű-

vészetnek akármilyen meghatározásban is a szellemet kell szolgálnia, nem az alacsonyabb ösztönöket legyezgetnie. Börne arra tanít: »A színpadon az embernek egy fokkal magasabban kell állania, mint az életben.« Az igazi művészet Goethe szerint: »magasabb régiókba emel és az élet tévelygéseitől mentesít.«

A kritikának kell újra és újra a művész fülébe harsognia Schiller intését: »Ne légy korodnak csenevész teremtménye, tárd fel kortársaidnak azt, amire szükségük van, ne azt, amit a megromlott izlésűek dicsérnek.«

A kritikának kell figyelmeztetnie a rendezőket, hogy vegyék elő az ollót és vágják ki az egyébként tisztességes darabok durva elszólásait, kétértelmű aljaskodásait s a szereplőket korrekt viselkedésre tanítsák meg. Ha a darab egységének és gördülékenységének megsértése nélkül a sikamlós jeleneteket nem lehet kihagyni, akkor az a mi színpadjainkon elő sem adható, ha egy előadót nem lehet a polgári illem határai között tartani, akkor minden ügyessége és rátermettsége dacára ki kell közönsíteni műkedvelői gárdánkból. A kritikának kell a figyelmet felhívnia a technikai megrendezés hiányosságaira. A kritikának kell figyelmeztetnie a közönséget is, hogy a pontosság: királyok erénye, a pontatlanság: barbárság. Így talán lassanként megváltozna az a világ bármely pontján nevetséges és lehetetlen, de nálunk természetes és önmagát rendületlen következetességgel tartó állapot, hogy a nyolc órára hirdett előadás szereplői félkilencre, közönsége kilencre kényelmeskedik be, s a függöny féltíz után fut fel.

Kritikát kérünk lapjainktól, mely szeretetteljes, nem töri le az ambíciókat, de nem is éli ki magát egyoldalú hizelgésekben, hanem elég bátor, hogy az igazat megmondja. **Sculptor.**

Készséggel adunk helyet az előbbi »kritikának«, mert azt szerzőjével, kiérezhetőleg, javító szándék, kulturáért és egy magasabb nivóért való lelkesedés iratta meg. Ezenkívül ösztönzősül szolgálhat másoknak is a két-ségtelenül érdemes és több oldalról vitatható — kérdéshez való hozzászólásokra.

Mi magunk azonban már most rámutatunk valamire, ami, szerintünk, a jót akaró cikkíróknak lényeges kiindulási tévedése. Az, ami cikkének már a címében is megmutatkozik, vagyis, hogy a lapok a tárgyalat műkedvelői előadásokról »kritikát« írnak. Ez, amennyiben a szót igazi értelmében vesszük: tévedés. Magunk — de amennyire megállapíthatjuk: nagyjából a lapjaink is a műkedvelői mozgalmakról nem kritikát írnak, hanem *ismertelést*, amilyennel a lap beszámolni tartozik minden eseményről, társadalmi mozzanatról. Igazi kritika, a dolog természete szerint, csak az igazi — hivatásos — művészetet illeti, s azt valósággal csak az is bírhatja meg. Egyébként mi célja is lehetne a tulajdonképpen való kritika igényeivel, s szigorával menni neki valamely, rendszeren nagy fáradtsággal előkészített, s legfennebb 2—3 estén a közönség elé kerülő előadásnak, melynek (ahhoz összetörözött) alkalmi szereplői más elfoglaltságuk fáradságával áldoznak sok időt és igyekezetet, hogy azt a kulturális, vagy jótékony célt, melyért az egész előadás rendeződött, képességeik szerint maguk is segítsenek megközelíteni? Vajjon a »bátorság« hiányzik-e hozzá, ha ezeket jutalmul nem sujtjuk föbe mindjárt a kritika dorongjával, sőt tulságos fölénytelennel oktatgatni sem akarjuk, éppen, mert tudjuk, hogy nem a színpadi szereplés az igazi hivatásuk, s egy következő hasonló előadás nagyobb részt más szereplőket fog már mozgósítani?

Nem, a legtöbbszor nem törekszünk a »kritikai« szigorra, még olyan mértékben sem, mint néha egyik-másik »társ« vagy »rokone« egyesület várná, amely szemében a maga kritikázható gerendájával kedvesen buzgol-

dik, hogy a közfigyelmet a soronlévő másiknak a szemében rejlt szálkára is ráirányítsa. Mi ennek is, de annak is egyformán méltányos jóindulattal mérünk, — és ebből áll a mi igazságtévésünk. Az egyes szereplők észlelhető fogyatékoságai esetén pedig rendszeren megelégszünk a kevesebb szavu dicsérettel, vagy a hallgatással. Bár talán hiányos művészi izlésünk, hozzáértésünk dacára is észre tudnók venni, hogy nem minden műkedvelőnk: Németh Mária, Csontos, Hegedűs Gyula, Gombaszögi Frida vagy Fedák Sári. Ha azok lennének, alkalomadtán, velük szemben mi is szigorubbak lennénk!

Végül, ami a cikkíróknak a legsúlyosabb — az esetleges léhaságok, erkölcsatlenségek üldözésére vonatkozó — véleményét illeti: e tekintetben teljesen egyetértünk! A magunk részéről azonban meg kell állapítanunk, hogy nem emlékszünk, hogy ilyesmi műkedvelői előadásainkon — mert hisz ezuttal ezekről van szó — csakugyan, külön észrevételezést, vagy éppen megbotránkozást érdemlő módon előfordultak volna!

Nyílt kérdés Solomon képviselő urhoz.

Abban a feltevésben, hogy több hónapi távolléte miatt nem tudott tiszta képet alkotni az itthoni helyzetről, azt kérdezzük Solomon képviselő urtól: van-e tudomása arról, hogy a helyi pénzügyigazgatóság és a megyebeli pénzügyi hivatalok helyiségeiben még ma is ki vannak függesztve a szigorított figyelmeztető táblák, melyeken az administrator ur büntetés terhe alatt megitlja ezen magyar vármegye lakosságának és a tisztviselőknek, hogy egymással magyar nyelven érintkezzenek?

Megfelel-e az ország alkotmányának, hogy pénzügyi főtisztviselők ilyen büntető parancsokat bocsássanak ki s a népjogok ellenkező szabályaival szemben éveken át önhatalmulag tartassanak érvényben?

A május tizediki ünnepen való részvételt lehet-e komolyan kívánni attól a nemzettől, amely a gyulafehérvári törvénypontok helyett az anyanyelv eltiltását tartalmazó táblákat lát a hivatali helyiségekben?

A képviselő ur ezen tiltó táblák mellett foglal-e állást, vagy azok ellen?

SPORT.

Iar—Hargita.

Vasárnap a Hargita a brassói repülőgép csapatát látja vendégül bajnoki mérkőzés keretében. A Iar Brasonak legújabb egylete, játékosai fiatal törekvő footballisták, van azonban néhány országosan ismert nevű játékos is: Vizvári, Berta (Kinizsi-, illetve Coltea-tagok) továbbá Darvas, aki egykor a Hargitának is nagy erőssége volt.

A Hargita, ha győzni akar, minden tudását és akaraterejét bele kell vigye a küzdelembe, amire annál nagyobb szükség van, mert az utóbbi időben megfelpásztott hirnevét vissza kell szerezni.

Ellesett hajnali párbeszéd.

— Hallá-e koma? Kied aláirta-e az ivet?
— Én alá.
— Osztán tudja-e kied, hogy minek irt alá?
— Én hogye tudám. A magyarpárti urak azt akarták, hogy ezután csak románul lehessen beszélni. De Réti ur azon igyekszik, hogy Székelyudvarhely megyében magyarul es lehessen. S pedig olyan sürgősön, hogy Salamon urat se várhatná haza, met neki sürgős, no.
— Kied ma, koma, ivott-e valamit?
— Én nem koma, met én még az éccakai nyállal vagyok.

HIREK.

Április 20.

IRODALOMTÖRTÉNETI NAPTÁR.

Április 18. Beöthy Zsolt halála. Az irodalomtörténetírás terén soha el nem muló érdemeket szerzett magának Beöthy Zsolt, a budapesti egyetem tanára, aki 1848—1922-ig élt. Pályája kezdetén finoman kidolgozott elbeszélésekkel és regényekkel vonta magára a figyelmet. Irodalmunkban a rajz modern formájának ő a megteremtője. Később egész erejével az esztétikai vizsgálódásoknak és irodalmunk múltjának tanulmányozására adta magát s e téren a szebbnél-szebb és értékesnél-értékesebb művek egész sorát alkotta meg, amelyek örök mintái annak, hogyan kell az irodalomtörténetírónak művészi lélekkel és könnyed stílussal számot adni kutatásainak és buvárlatainak eredményéről. Tanulmányait, színi bírálatait, emlékbeszédeit hasonlóan a művészi elgondolás, a stílus könnyedsége, szépsége és emelkedettsége jellemzi. Sokan gondolnak kegyelettel reá, mert az ő könyveiből tanulták meg az irodalmat igazán szeretni.

Április 19. Orbán Balázs halála. Csak pár hónapja ünnepeltük születésének százados évfordulóját s a mai nappal halála évfordulójához érkezünk. De nemcsak a születése és halála évfordulóján kell reája kegyelettel gondolnunk, hanem ennek a centennárius évnek minden napján, met csak úgy tudjuk a múltból megmaradt drága kincseinket megőrizni és átadni az utókorak. Ahol még nem rendezték meg az ő centennárius ünnepét, feltétlenül rendezzék meg. Az ünnepek megrendezésében jó szolgálatot tesz a székelykereszturi kaszinónak nem régen megjelent értékes kiadványa: Ki volt Orbán Balázs? Megszerezhető minden könyvkereskedésben.

Időjárás. A meteorológiai intézet időjárásjelentése a ma délután 1 órakor leadott rádiójelentés szerint: Égyelőre felhősebb és aránylag meleg idő várható, később hősüljedés és csapadék valószínű.

Nemes tudományos ambícióról tett ismét tanúságot Kertész Albert helybeli nyug. tanító fia: Kertész Béla dr. orvos, akinek egy sikeres párisi vizsgájáról csak nemrég adtunk hírt. Azóta érkezett értesítés szerint, a fiatal orvos ugyancsak a párisi egyetemen — egy megfelelő tanfolyam elvégzése után — a serológiából is vizsgálatot tett, s mint a Wassermann-féle vér- és laboratoriumi vizsgálatok speciálistája oklevelet kapott.

Lelkészi áthelyezés. Derzsi Endre kiskalambfalvi ref. lelkész Makkai püspök Balázsfalvára nevezte ki.

A városi vadászterület legutóbbi bérbeadását felebbezés folytán megsemmisítették. A városi tanács állandó választmánya ezért elhatározta, hogy 30 napi határidővel, 3000 leus kikialtási ár mellett, a bérbeadásra nézve új árverést hirdet.

Ismét magyar vivó lett Európa kardvivó bajnoka. Ezuttal a magyar vivók a nápolyi versenyen arattak fölényes győzelmet, ahol a budapesti Glykais Gyula szerezte meg Európa kardvivó bajnokságát.

Halálozás. Özv. Hermann Károlyné Kleisch Helén 71 éves korában, Székelykeresztúron, f. hó 16-án váratlanul elhunyt. Kiterjedt szép család, s ennek tagjai közt Szemerjay Károly gyászolja.

A székelyudvarhelyi róm. kath. egyháztanács felkéri mindazon adózó hivatalt, akik az Attília-, Árpád-, Eötvös-, Kornis-, Tibád-, Tó- és Várutcában laknak és egyházi adófizető kötelezettségüknek eleget nem tettek, hogy adójukat saját érdekükben haldéktalanul fizessék be Soha Aladár papírüzletében.

Nyilvános köszönet és nyugtázás. A Polgári Önképző Egylet temetkezési segélyalapja az elhunyt nővérem után járó temetkezési járulékból 9000 leut fizetett ki, melynek felvételét nyilvánosan elismerve, egyuttal ezuton is köszönetet mondok az egyesület vezetőségének a pontos és gyors kifizetésért. **Albert Erzs.**

A szombatfalvi népházban e hó 28-án este 8 órakor színelőadással egybekötött szentgyörgynapi táncvigalom lesz. Tekintettel az időt kimerítő szindarabra, pontos megjelenést kér a rendezőség. A szindarab címe: »Terike«, mely az ismert nevű Földes Imre színműírónak egyik legérdekesebb alkotása s mindenképpen megérdemli a legszelebb körü érdeklődést.

Pál István az erdélyegyházmegyei nevelési bizottság elnöke. Az erdélyi r. kath. Státus igazgatótanácsa Majláth püspök elnöke mellett a napokban ülést tartott. Az ülésen elhatározták, hogy egyházmegyei nevelési bizottságot szerveznek, azzal a rendeltetéssel, hogy az tanügyi kérdésekben az egyházi főhatóságnak tanácsokat adjon. A bizottság elnökévé Pál István pápai prelátus és főesperes-plebánost választották meg. Méltán lehetnek büszkéek úgy az Udvarhely városi, mint az espereskerületi kath. hívek, hogy papjukat, főesperesüket gazdag tapasztalata és nagy tudása miatt ez az újabb, nagy jelentőségű kiegészítés érte.

Fráter Loránd hangversenyzett pénteken este városunkban. Bár a Fráter kettős: dalköltő és előadói művészete sokkal, de sokkal nagyobb érdeklődést érdemelt volna Udvarhely város közönsége részéről — mégis, akik csak tehettek — minden szégyenségünk mellett is szép számmal — siettek hódolni a magyar dal e melegsivű lantosának. A külsőségekben nagyon szerény rendezést szinte el is felejtette a közönség, mikor a Jancsi bandája kísérete mellett saját szerzeményű örökszép dalait adta elő. Szívünk összeszorult, torkunkat valami fojtogatta — »Oh gyermekkor, jöjj vissza egy szóra, Őszi rózsá, fehér őszi rózsá...« Ott, ahol a Mares vize messze földön kanyarog... »Száz szál gyertyát...« s a többi szívhöz szóló verszetű, bájos melódiájú újabb dalait hallatán, melyek hegedűjéről, ajkáról felszendültek. A tavasznak és nyárnak a szerelmét, az őszenek és télnek visszasiró bánatát érezteti meg mindenki vel zeneköltészet. Fiatal korában menyasszonyát: Jere velem akáclombos falumba... gyönyörű dalával hívogatja; Huszár gyerek vagyok, szeretőt tarthatok... vig dalával a magyar huszárok szívébe lopja be magát; más nótáival a magyar bakát vigasztalja —: szóval, mindenkinek jut szava, vigasztaló simogatása lelke gazdagságából. Nem hiába lett Fráter Loránd a magyar dalnak nem csak itthon, de külföldön is dicsőséget szerzett koszorus költője. Ezt a nótás kapitányt itt hallgathatni, dalait, zeneművészetét élvezni, ünnep volt nekünk... Az arcokról, a szemekből ujjongás, lelkes melegség sugárzott a pódium felé... És megható volt nézni a Jancsi bandáját, milyen büszkén, s mennyi önérzettel kísérte a mestert, aki halgatóságától szívbéli lelkesedés, elragadtatás alakjában mindent megkapott itt, ami nagy dalköltőnek kijár... S-y.

A Polgári Önképző Egylet temetkezési pénztára értesíti tagjait, hogy Nagy Károlyné és Albert Ilonka elhalálozott tagok után a befizetések a kör helyiségében f. hó 21-én d. e. 11—12 óráig, d. u. 4—5-ig fognak megtartatni.

Köszönetnyilvánítás. Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, kik feledhetetlen jó testvérünk, Albert Ilonka temetésén megjelentek és nagy veszteségünk fölötti bánatunkban részvétnyilatkozataikkal felkerestek. *Albert* testvérek.

Az erdőben rázuhant fa oltotta ki az életét megint egy derék székely testvérünknek tegnap, pénteken Székelyvárságon, ahol a failletmény kiosztása s fabélyegzés volt. Az illetmények után érdeklődőkkel ment Péter András birtokossági jegyző, 6 gyermekes gazda is. Közben egy olyan korhadt fa alatt mentek el, amelyet a szél már korábban kicsavarva, rádöntött egy másik fára. Az így felakadt fa éppen akkor zuhant le, mikor alatta Péter András haladt el, kinek a feje tetejére esett. Péter a rettentő ütés után többé szólni sem tudott, s bár sietve orvost vittek ki hozzá, mire ez megérkezett, a szerencsétlen ember már kiszenvedett.

x Bucsuzás. Üzletem áthelyezése miatt a városról Brassóba távozván, ez alkalomból ezúton mondok hálás köszönetet minden kedves ismerősömnek, jóbarátomnak és megrendelőmnek. Demeter Zsigmond és családja, női szabómester.

x Szabadkőből eladó dr. Kassay-nál a szombatfalvi Gálffy Sándor-féle 2 holdas bennvaló.

Református nagynap Székelyudvarhelyen. Kecsedkifalud, Farcád, Sükö, Hodgya, Boldogfalva, Petek és Bikafalva községek református Nőszövetségei és bibliaköröi — a székelyudvarhelyi nőszövetség részvételével április 28-án nagyszabású kulturális rendezésnek rendeznek Udvarhelyen. Az ünnepség lelkes rendezőbizottsága a vallásos, keresztyéni hitélet elmélyítésén kívül elhatározta, hogy a résztvevő községek között ének- és viseletversenyt rendez. Az ének-hangverseny két részből fog állani, minden versenyző dalárda egy kötött darabot ad elő — s ezután egy szabadon választott kardsalt egy e célra választott zsűri előtt. A nyertes dalárda az esti diszhangversenyen fog résztvenni. A legszebb páros székelyviseletet, különböző díjakkal fogja megjutalmazni az e célra felkért szakbizottság, s a díjakat azok fogják elnyerni, akik — leghűségesebben tartották meg, őrizték meg a gyönyörű, székely viseletet. A nagyszabású ünnepség időrendje a következő — vasárnap délelőtti ünnepi istentisztelet és vallásos konferenciák, melyeken résztvesz a kerület kiküldöttje: Pilder Mária is. Délután ének-hangverseny és a székely nemzeti viselet ünnepélyes felvonulása és versenye. Este diszhangverseny, gazdag és változatos műsorral — melyen a nevezett székely falvak mind részt vesznek — a tanítónőképző énekárval együtt. Dicsőre méltó a református nőszövetségeknek az a határozata is, hogy az ünnepély tiszta jövedelmét a ref. tanítónőképző megsegítésére fogják fordítani. A részletes műsor a következő. **Vasárnap délelőtt.** Délelőtt 10—11 óráig ünnepélyes istentisztelet a református templomban, melyet a bikafalvi és a kecsesi lelkészek végeznek. Énekel a Református Egyházi Dalkör. 11—1 óráig a tanítónőképző intézetében ifjúsági és nőszövetségi konferenciák. A nőszövetségi konferenciát Vajda Ferenc udvarhelyi ref. nagypap vezeti. Megnyitó imát mond a farcádi lelkész. Előadást mond Pilder Mária. Énekel, szavallatokkal közreműködnek a hodgyai, süköi, farcádi, patakfalvi és kecsesi nőszövetségek. Záró imát mond Bíró Áron tb. esperes. Az ifjúsági konferenciát vezeti Bíró Sándor vallásos tanár. Megnyitó imát mond a hodgyai lelkész. Előadást tart Czirják Hermin tanítónőképző tanár. Énekel és szavallatokkal közreműködnek az udvarhelyi, bikafalvi, süköi és hodgyai bibliakörök, illetve ifjúsági egyletek. Záró imát mond a patakfalvi lelkész. **Vasárnap délután.** Délután 3—5 óráig a tanítónőképzőben ének-hangverseny, melyen részt vesznek az említett székely községek. A bibliaköri dalkarok »Tudom, az én Megváltóm él« című hozsánát éneklük kö-

A székelykeresztúri unitárius főgimnázium „Orbán Balázs“ önképző-köre április hó 27-én este 8 órakor tartja Orbán Balázs születésének centenáriumi ünnepélyét. 1. Megnyitót mond Lőrinczi István vallásos tanár, aki ezelőtt 39 évvel a nagy székely korporsója felett gyászbeszédet mondott Székelyudvarhelyt. 2. Erdő E.: Szülőföldem c. dalát éneklő a főgimn. dalárda Lőrinczy Géza főgimn. tanár vezetésével. 3. Emlékbeszédet mond Cseke Péter VI. o. t. 4. »Julia, szépleány« c. székely népballadát éneklő Balázs Ferenc s. lelkész, zongorán kíséri Elek Gabriella. 5. Tompa László: Orbán Balázs c. ódáját szavalja: Nagy Miklós VI. o. t. 6. Népdalokat játszik zongorán Jaeger Zoltán VII. o. t. 7. A Székelyföld szépségeiről vetített képeket mutat be s magyarázatokkal kíséri: Bányai János geológus tanár. (Bemutatásra kerülnek főképpen az Orbán Balázs által leirt természeti ritkaságok és szépségek.) 8. Székely népviselet, élőképekben; rendező és konferálja Nagy Lajos főgimn. tanár. Belpés díjtalan. — A főgimn. ifjúsága lelkesedéssel készül az önképzőkör nagy patrónusának, s az intézet alapítványozójának emlékünnepélyére. Széles körben nagy érdeklődés nyilvánul meg az ifjúság megmozdulása iránt. Az ünnepély a Walter-féle színházteremben lesz.

x Tánciskola. Jámbor István kolozsvári táncos tanár ma, szombaton este kezd meg táncanfolyamát felnőttek részére a Bukarest-szálloda mozi-teremben.

tött versenydarab gyanánt, s ezután egy szabadon választott darabban versenyeznek. A bírálóbizottság tagjai: Seprődi Anna zenetanár, Benkő József karnagy, dr. Lukácsffy Elekné, dr. Paál Gyuláné, Csefő Sándor és Tompa László szerkesztő. A verseny nyilvános, amelyre a közönséget jó szívvel látja a rendezőbizottság. A díjnyertes dalárda este a diszhangversenyen is szerepelni fog. Ugyancsak d. u. 3—5 óráig a tanítónőképző intézetében székely nemzeti viselet bemutató lesz, ahol a legizlésebben a régi, szép, székely viseletbe öltözött lányokat és férfiakat fogja megjutalmazni az e célra kiválasztott zsűri. A bírálóbizottság tagjai: Vajda Ferencné, Szabó Andrásné, Nagy Pálma, Haáz Rudolf és dr. Lévai Lajos kollektív tanárok. 5—6 óráig az összes résztvevőkkel közös konferencia a tanítónőképzőben. Előadást tart Pilder Mária, nőszövetségi titkár. Délután 6-tól szeretetvendégség a megjelentek tiszteletére, szolgálja az udvarhelyi református nőszövetség és bibliakör. **Vasárnap este.** A tanítónőképző tornacsarnokában este 8 órai kezdettel a résztvevő székely községek, a székelyudvarhelyi ref. tanítónőképző részvételével kulturstélyt rendeznek a helybeli tanítónőképző szegény tanulóinak felsegítésére az alább következő érdekes műsorral: 1. Énekel a képző énekkara, vezényli Seprődi Anna tanár. 2. Prologus, mondja Kiss István kecsedkifalusi ref. lelkész. 3. Szavallat Márton Róza (Udvarhely). 4. »A legény bolondja« című népszimuléből részletlet mutat be a kecsesi ifjúsági egylet. 5. A díjnyertes dalárda szereplése. 6. Magánjelenet (Boldogfalva). 7. Falusi történet (Kisfalud). 8. Hodgyai ifjúsági egylet énekkara. 9. Párosjelenet (Farcád). 10. Énekel a süköi ifjúsági egylet. 11. A legszebben öltözött leányok és legények csoportja (Élőkép). 12. »A Fonó«, élőkép, bemutatják a székely lányok. 13. »Csürdögölő« (Táncbemutató). 14. Énekel a székelyudvarhelyi ref. tanítónőképző énekkara, vezényli Seprődi Anna tanár. A rendezőbizottság szívesen látja az érdeklődőket és vendégeket a felsorolt ünnepségre. Ezen az építő és lélekemelő konferencián a felsorolt székely községek találkoznak egymással, hogy lélekben elbeszélgethessenek, meghallgassák egymás dalait, verseit, megőrizzék őseik nemes viseletét, táncait és szokásait! Tanuljanak egymástól jól! S utóljára még egyszer megemlítjük, hogy az udvarhelyi református missziókörnek ez a nemes, egyszerű bemutatkozása is jótékony célt szolgál, amennyiben a tiszta jövedelmét a tanítónőképző szegény sorsu növendékeinek a felsegítésére használják fel.

A róm. kath. Leányklub estélye 21-én, vasárnap este 8 órakor a főgimnázium tornatermében lesz, a következő műsorral: Énekel: Bodrogi Balázs, zongorán kíséri Hámh Mancsi. Szavallat: Nagy Pálma. Hegedűn játszik: Debreczeni Károly. Beszédet mond: Faragó Ferencz dr. Énekel: Bede Irén, zongorán kíséri Ferenczy Annuska. Schubert: Forellen-quintett, játszik: Szabó Ilus, dr. Filó F., dr. Peltzer V., Debreczeni K. és Ungváry J. — Belépti díj tetszés szerint. Mindenkit szívesen látnak.

Bűnügyi vizsgálat indult Pollatschek Ármán parajdi vegyeskereskedővel szemben, akit a gyulafehérvári székelyhelyi Erdélyi Általános Szövetkezet jelentett fel. Azzal vádolják, hogy bár már régebben csőd előtt állott, amiről maga is jól tudott, mégis még március elején is 90.000 leu értékű árut rendelt a cégétől, s mindjárt pár hét múlva 30%-os egyezkedési ajánlatot tett az említett cégnek. Állítólag, ugyanilyen módon és céllal rendelt volna Pollatschek össze mintegy 500.000 leu értékű árut, amelyből a feljelentés szerint, sokat el is rejtett volna. A feljelentő cég képviselője: Lukácsffy dr. ügyvéd, Cărpinișanu dr. vezető ügyész, Szabó Géza dr. vizsgálóbíró Parajdon a napokban zár alá vették Pollatschek vagyonát, elrejtett holmit azonban nem találtak.

x A Barkóczy-féle vendéglőt és kávéházat ismét saját kezelésembe vettem és kérem a m. tisztelt közönség szíves pártfogását. *Barkóczy Albert* vendéglős.

Egyházközségi közgyűlés. A helybeli róm. kath. egyházközség a múlt vasárnap Pál István plebános elnöke mellett közgyűlést tartott. Az elnöknek az iskolák nehéz helyzetére utaló megnyitó beszéde után Tamás Albert, Spanyol Pál tették meg jelentéseiket az egyes egyházi alapokról. A jelentéseket a közgyűlés tudomásul vette. Majd Kabdebó József számolt be az egyházi és iskolai járulékok ügyéről. A beszámolóból kitűnik, hogy habár az iskolai év a vége felé közeledik, mégis sokan vannak, akik az iskolai járulékokkal hátralékban vannak. A beszámolót a közgyűlés Frölich Ottó és Bíró Lajos felszólalása után azzal vette tudomásul, hogy az egyháztanácsot nyomatékosan utasította, hogy a járulékok beszedéséről mielőbb gondoskodjék. Ennek a határozatnak megfelelően az egyháztanács a maga kebeléből bizottságokat alakított a hátralékok beszedésére. A bizottságok már meg is kezdték működésüket és remény van arra, hogy az sikeres is lesz.

x Az Erdővállalat (Székelyudvarhelyi Zalogkölcsön-Intézet és tsai Erdővállalata) kedden, e hó 23-án d. u. 4 órakor tartja közgyűlését dr. Kassay F. István biz. elnök irodájában. Miután döntő fontosságú elhatározásokról lesz szó, minden tag tartsa kötelességének személyesen, avagy igazolt képviselő által megjelenni, a távol maradók a hátrányos következményeket csupán maguknak fogják tulajdoníthatni.

Rövid hírek. Budapesti hír szerint: Alpár mezején régi sírokat ástak ki és sok régiséget találtak. Megállapítást nyert, hogy egy 2. századbeli temetőre akadtak. Az ásatások tovább folynak. — A verduni csataterén nemrég borzalmas szerencsétlenség történt. Kivánduló diákok egy gránátöcsérsben tüzet raktak, mire egy német gránát felrobbant s a kísérő tanár szörnyet halt és néhány diák megsebesült. — Budapestről eredő hír szerint Anna királyi hercegasszony, mint a leány-cserkészmozgalom pártolója három nap egymás után teadélutánon látta vendégül a leánycserkészmozgalom vezető egyéniségeit. — József főherceg a mostani olaszországi útja alkalmával látogatást tett Mussolini miniszterelnöknel, aki nagy melegséggel fogadta. — Rómából eredő hír szerint Mussolini megjelent az első beszéző film bemutatásán és a közönséghez beszédet intézett. — Milánói hír szerint a múlt évben eltűnt Itália nevű léghajó felkutatására új expedíciót szerveztek 1 millió lira költséggel. — Nápolyban az ottani törmétközésen, amint az előre látható volt, az olaszok lettek az elsők.

x Uri leányok és fiuk részére tartandó táncanfolyam szerdán, 24-én délután 5 órakor kezdődik. Érdeklődni a »Tosca« cukorkaüzletben lehet.

x Legszebb, legolcsóbb átmeneti és számkalapok kaphatók: *Dr. Lányi* Imréné Odorheiu Bul. Reg. Ferdinand 29. Háttul az udvaron.

x Pénteken este 8 órakor a Szent-Imre utcában elveszett egy kis csomag csipke, becsületes megtalálójára szíveskedjék a kiadói hivatalnak átadni.

E LADÓ az Árpád-utca 60 szám alatti kóház, mely ául 3 szoba és konvhából. Értekezni a kiadóban lehet.

Eadó egy vizuálom, esetleg hasznos bérbe adó, azonnali belépéssel. Értekezni Sára Pál-ál A'uniş Székely-magyaroson lehet.

Megnyílt HIRSCH RUDOLF divatüzlete,

ahol a legolcsóbban és a legnagyobb választékot talál női- és férfi-ruhászöve-
tekben, vásznakban, mindenféle mosóárúknban, selymekben, férfikalapokban és
harisnyákban. **Olcsó árak! Nagy választék!**

Felhívás. A helybeli perceptia (ál-
lami adóhivatal) tekintettel arra, hogy
többrendbeli illyirányu felhívása hatá-
sátalan maradt, most már utoljára közli
mihez tartás végett az érdekeltekkel az
alábbiakat. Ugy a mult évről még
hátrálékban lévő, valamint a folyó évre
már esedékes összes kincstári tartozá-
sok sürgős behajtása többrendbeli szí-
goru rendelet folytán esedékessé vál-
ván, felhívom mindazon adózó polgá-
rokat, kiknek a mult évből még adó,
illeték, forgalmi és fizetések utáni, vagy
bármilyen más egyéb adó tartozása volna,
hogy azt haladéktalanul fizesse be,
annál is inkább, mivel a törvény ren-
delkezése szerint az egyenes adón és
illetéken kívül a forgalmi és fizetések
utáni adók pontatlan befizetése kihá-
gási és nem végrehajtási eljárást von
maga után, mely kihágási eljárás ha-
ladéktalanul folyamatba lesz téve. A
mult évi adó- és illetékhátrálékok, va-
lamint a folyó évi I. és II. negyedévi
adók sürgős befizetését kérem annál
is inkább, mivel a végrehajtási eljárás,
mely minden hátrálékos adózóval szem-
ben a törvény szerint azonnal fogva-
natosítottatni fog, az adózókra nézve
sok kellemetlenséggel s a hivatalra
nézve pedig idővesztéssel jár, s vég-
eredményében sok kellemetlenség árán
mégis csak fizetni kell. Időhaladék kü-
lönösen a mult évi adókra és illeté-
kekre nézve most már semmi körülmé-
nyek között és senkinek sem ad-
ható. Jövőre való tekintettel még köz-
löm, hogy a munkaadók a munkásaik
fizetése utáni 4 és 8% os adókat a
fizetés kiadását követő hónap folyamán
annál is inkább fizessék be, mert egy
havi késedelem után már a munkaadó
kihágást elkövetőnek tekintik és a tör-
vény szerint büntetettik. Ugyanezen
eset áll fenn azokra nézve is, akik a
forgalmi adót havi általánösszegben
kötelesek fizetni. Perceptia fisc. urbană.
Odorheiu, la 18 aprilie 1929. Percep-
tor: Bindea.

x Elveszett egy 2 éves fekete kan
kopó. Tulajdonos Sorger János Odorheiu.

A közönség köréből.

**A hitelezésnél
legyenek kereskedőink óvatosak.**

Udvarhely város kereskedőinek b.
figyelmét felhívom arra, hogy úgy a
saját érdekükre, mint a vásárló közön-
ség bizalmára való tekintettel, hitelt
csakis olyan vevőknek adjanak, akiket
személyesen és névleg is teljesen is-
mernek. Mert a mai nehéz gazdasági
viszonyok között akadnak olyanok,
akik szélhámososságra vetemedve, a
más nevét bitorolva, hitelbe vásárol-
nak és ezáltal úgy a károsított keres-
kedőt, mint a bitorlott név jogos vi-
selőjét kellemetlen helyzetbe hozzák.
A már több ízben hallott ilyen eset
után nekem is hasonlóban van részem,
mivel a napokban egy felszólítást kap-
tam egyik udvarhelyi kereskedő-cégtől,
hogy a mult évi március 8 án vásá-
rolt fonal árát, 365 leut fizessem ki,
mert ellenesetben követelésük ügyét
ügyvédnek fogják átadni.

En, természetesen, tisztában vol-
tam azzal, hogy itt szélhámosság forog
fenn, mégis nagyon kellemetlenül ha-
tott rám az eset, mivel az ilyen üd-
vözlétekhez szokva nem vagyok és az
üdvözlővel nem is ismerjük egymást.

Azonnal siettem is az ügyet tisztá-
zni a helyszínén, ahol az illető
cég tulajdonosa belátta ugyan azt,
hogy őt valaki becsapta és megkáro-
sította, de nem látta be azt, hogy nekem
fáradtságot és kellemetlenséget okozott,
amiért illő lett volna sajnálatát
kifejezni, minthogy a szélhámost
nem tudta előttem felfedezni.

Ezton is kérem a céget arra,
hogy úgy a saját érdeke, mint az én
sérlelem szempontjából nyomozza ki
a csalót, hogy vele szemben érdeme
szerint járassunk el.

(Patakfalva.) Sándor Dénes.

KÖZGAZDASÁG.

Sokat vajudott az idő, amíg jó-
későre érezhettük a tavasz első fuval-
mát, s a gazda április közepe táján
tavaszi munkálatai után lathatótt.
Mégkésett a vetés s kétséges, hogy
idejében magába fogadja-e az anyaföld
a magot, amiből éltető áldás fakad az
emberiségre. Jó az Isten, s a gazda
Istenben való erős bizalommal szak-
gatja föl az édes anyaföld kebelét,
hogy anyja vérén, sebének fölzakga-
tásával adhasson élelmet a jövő nem-
zedéknek.

A tavaszi munka megkezdésének
első napjaiban csak ahoz szállhat fo-
hásunk, aki sujt és fölemel, aki meg-
aláz és magához emel. Boldog az,
akiben van még reménység és botor,
aki reményvesztetten a minden jónak
forrását okolja balsorsáért.

Bizakodó ajkak rebegjenek imát
az első barázda barna sebének meg-
nyitán, mert a barázdából fakad az
élet, oda van beplántálva az emberiség
reménysége.

Piaci árak. A buza: 125—130,
rozs: 105—110, árpa: 100—105, zab:
60—65, tengeri: 105—108, burgonya:
24—26 leu vékánként. — Az Udvar-
helyvármegyei Gazdasági Egyesület
gondoskodása folytán Dézsy Andre
helyi kereskedőnél a »Monori« vete-
mény- és virágmagvak csomagonként
5 leuért beszerezhetők. V-6.

Kiadó: a Könyvnyomda Részvénytársaság
Odorheiu—Székelyudvarhely.

Arlejtési hirdetmény.

A homoródremetei róm. kath. hit-
község templom-tornya befedésére ár-
lejtést hirdet. Arlejtés ideje április
28 d. u. 2 órákor.
Feltételek a plebánián találhatók.
Căugăreni—Homoródremete, 1929
április 16.

Plebánia.

**Egy modern ebédlő és háló ju-
tányos árban eladó Varga
Zsigmondnál, Cristurul-Săcuiesc
Str. Printul-Carol 42.**

**Eladó nagyobb
mennységű kerti
széna. Értekezni az
Orbán-testvéreknél
lehet.**

Szives tudomására hozom a mé-
lyen tisztelt hölgyközönségnek, hogy
ODORHEIUN Str. Horia (Kornis utca)
14 szám alatt

női-szabászati műtermet

nyitottam. Készíték estélyi, alkalmi,
utcai ruhákat, kosztümöt, kabátot di-
vatlap után és a berlini szabászati aka-
démia utmutatásai szerint.

Négy középosztályt végzett leány
tanulónak felveszek.

Lengyelne Szilágyi Klára.

**Mindennemű
plombázott vetőmag
állandóan kapható:
Sámson Lajos**

liszt- és terményüzletében.

Eladó birtok.

A kápolnával szemben levő
kaszáló és szántó holdan-
ként is eladó, előnyös fel-
tétel mellett. Felvilágo-
sítást ad:

Papp Zakor Endre
vaskereskedő Odorheiu.

Corpul Portareilor Tribunalului
Odorheiu.

Nr. 331—1929. port.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta
publică, că în baza deciziunii Nr.
340 și Nr. G. 5343—1928 a judecă-
toriei din Odorheiu în favorul rec-
lamantului Táján Gyula repr. priv
advocatul Dr. Kassay I. pentru incas-
sarea creanței de 735 Lei și acce-
sorii se fixează termen de licitație la
27 Aprilie 1929 orele 11 la fața locu-
lui în Odorheiu Str. Mihail Viteazu
unde se vor vinde prin licitațiune
publică judiciară obiecte casnice în
valoare de 2400 Lei. În caz de nevoie
și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face
735 Lei capital, dobânzile cu —%
socotind din — iar speșele până acum
stabilite de 467 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la
licitație ar fi fost executate și de alții
și acestia și ar fi câștigat dreptul de
acoperire licitația prezentă este ordo-
nată și în favorul acestora în sensul
art. LX. 1881. §. 192.

Odorheiu, la 5 Aprilie 1929.

Dubb portărel.

Értesítés.

Tisztelettel ér-
tesítem a m. t.
közönséget, hogy műhelyemet a
Batthyány-teri **Koncz-gyógy-
szertár udvarán** levő hátsó helyi-
ségbe helyiségbe át. Szives tudó-
mására hozom a m. t. közönség-
nek, hogy új üzletvezetőmet nagy
városról hozattam, aki szakszerű,
preciz munkájával minden igényt
kielégíti a m. közönségnek, épület
és butor stb. festés tekintetében.
Szolid árak. Pontos kiszolgálás.
Szives támogatást kér továbbra is:
**Özv. Greger Gyuláné
mázoló.**

Corpul Portareilor Tribunalului
din Odorheiu.

No. 1964—1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta
publică, că în baza deciziunii Nr.
3240/2—925 și Nr. G. 5159—928 a
Judecătoriei de ocol din Odorheiu în
favorul reclamantului Dr. Nagy Lajos
advocat pentru incassarea creanței de
600 Lei și accesorii se fixează termen
de licitație la 25 Aprilie 1929 ora 16
la fața locului în Lupeni No. 227 unde
se vor vinde prin licitațiune publică
judiciară obiecte casnice, animale și
hamuri în valoare de 7800 Lei. În caz
de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face
600 Lei capital, dobânzile cu 11%
socotind din 12 Iulie 1925 iar speșele
până acum stabilite de 422 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la li-
citație ar fi fost executate și de alții
și acestia și ar fi câștigat dreptul de
acoperire, licitația prezentă este ordo-
nată și în favorul acestora în sensul
art. LX. 1881 §. 192.

Odorheiu, la 5 Aprilie 1929.

Dubb portărel.

Meghívókat, gyászlapokat, vala-
mint minden, a nyomdai termékek
körében előforduló más nyomtat-
ványokat csinos és izléses kivi-
telben készít a

Könyvnyomda Részv.-Társaság

műintézete.

Írószere és papírke-
reskedésében minden-
nemű irodai szükség-
letét mindenki olcsón
:: beszerezheti. ::

„SZÉKELY KÖZÉLET”
szerkesztősége
és kiadóhivatala.

Figyelem!

Kisebb-nagyobb házak és kunvalók,
szántók és kaszálók eladók. Lakások
bérletre kaphatók. Vevőtől 1%, el-
adótól 2%, közvetítési díj fizetendő a
vásár megkötésekor. — Értekezni:
Kolláth Lajos közvetítőnél lehet
Odorheiu.

Eladó családi ház, mely-
ben üzlethelyiség is
van, s azonnal el-
foglalható. Közlebbi felvilágosi-
tást ad Dr. Szabó, Dr. Nagy
ügyvédek irodája.

Corpul Portareilor Tribunalului
Odorheiu.

Nr. 759—1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul grefier prin aceasta
publică, că în baza deciziunii Nr.
— și Nr. G. 6500—1926 a judecă-
toriei de ocol din Odorheiu în favorul
reclamantului Dr. Kassay F. Ștefan și
Dr. Pál pentru incassarea creanței de
2900 Lei și accesorii se fixează ter-
men de licitație la 25 Aprilie 1929
ora 10 la fața locului în Teleac unde
se vor vinde prin licitațiune publică
judiciara mobilă de casă și casnice
în valoare de 2900 Lei. În caz de
nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face
2900 Lei capital, dobânzile cu 12%
socotind din 8 Maiu 1926 iar speșele
până acum stabilite de 2360 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la
licitație ar fi fost executate și de alții
și acestia și ar fi câștigat dreptul de
acoperire licitația prezentă este ordo-
nată și în favorul acestora în sensul
art. LX. 1881 §. 192.

Odorheiu, la 5 Aprilie 1929.

Dubb portărel.

Uj cukrászda.

A n. é. közönség szives tudomá-
sára hozom, hogy a Bul. Reg.
Ferdinand (v. Kossuth-utca) 2. sz. alatt
a FLORIAN-féle házban minden igényt
kielégítő, modern

cukrászdát nyitottam.

Állandóan friss és izletes sütemé-
nyek, pontos és tiszta, lelkiismeretes
kiszolgálás.

Megrendeléseket házhoz szállítok
és a legpontosabban teljesítek.

Zillmann Vilmos
cukrász.

